

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén:

- a) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 49. cikket (a korábbi EK 43. cikket), hogy azzal ellentétes a 2002. évi HOAI 4. § -ához hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az építészek és mérnökök tervezési és felügyeleti szolgáltatásaira vonatkozó, e díjszabásban megállapított legalacsonyabb díjtételeket – meghatározott kivételekkel – alkalmazni kell, és az építészekkel vagy mérnökökkel kötött szerződésekben foglalt, legalacsonyabb díjtételeket el nem érő munkadíjakban való megállapodás érvénytelen, illetve hogy az ilyen nemzeti szabályozás sérti az EUMSZ 49. cikket (a korábbi EK 43. cikket)?
- b) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén: Megállapítható-e egy ilyen jogsértés alapján, hogy a magánszemélyek között folyamatban lévő bírósági eljárás keretében a kötelező legalacsonyabb díjtételekre vonatkozó nemzeti szabályozás (a jelen esetben: a 2002. évi HOAI 4. § -a) már nem alkalmazható?

(¹) A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.; helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.).

A Verwaltungsgericht Wiesbaden (Németország) által 2021. szeptember 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – FT kontra Land Hessen

(C-552/21. sz. ügy)

(2022/C 2/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Az alapeljárás felei

Felperes: FT

Alperes: Land Hessen

Beavatkozó fél: SCHUFA Holding AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az általános adatvédelmi rendelet (¹) 78. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 77. cikkének (1) bekezdését, hogy a felügyeleti hatóság által az érintettel közölt eredmény
- a) a jellege alapján petícióra vonatkozó határozatnak minősül? Ez azzal a következménnyel jár-e, hogy a felügyeleti hatóság által a panasz tárgyában hozott határozatnak az általános adatvédelmi rendelet 78. cikkének (1) bekezdése szerinti bírósági felülvizsgálata főszabály szerint arra korlátozódik, hogy a hatóság foglalkozott-e a panasszal, megfelelően megvizsgálta-e a panasz tárgyát, és tájékoztatta-e az ügyfelet a vizsgálat eredményéről,
- vagy
- b) azt az ügy érdemére vonatkozó hatósági határozatként kell értelmezni? Ez azzal a következménnyel jár-e, hogy a felügyeleti hatóság által a panasz tárgyában hozott határozatnak az általános adatvédelmi rendelet 78. cikkének (1) bekezdése szerinti bírósági felülvizsgálata azt eredményezi, hogy a bíróságnak az ügy érdemében hozott határozatot tartalmilag teljeskörűen felül kell vizsgálnia, minek során a bíróság az adott esetben – például a mérlegelési jogkör nullára való csökkentése esetén – az általános adatvédelmi rendelet 58. cikke értelmében vett konkrét intézkedésre is kötelezheti a felügyeleti hatóságot?
- 2) Összeegyeztethető-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkével az olyan gazdasági információs magánvállalkozásnál történő adattárolás, amelynél az (EU) 2015/848 rendelet (²) 79. cikkének (4) és (5) bekezdése értelmében vett „nemzeti adatbázishoz” hasonló közhiteles nyilvántartásból származó személyes adatokat konkrét indok nélkül abból a célból tárolnak, hogy megkeresés esetén tájékoztatást tudjanak adni?

- 3) Főszabály szerint jogszerűek-e az állami adatbázisok mellett létrehozott olyan párhuzamos magánadatbázisok (különösen az információs vállalkozások adatbázisai), amelyekben az állami adatbázisokból származó adatokat (a jelen ügyben a fizetésektelenségről szóló hirdetményeket) a nemzeti joggal összefüggésben értelmezett (EU) 2015/848 rendeletben előírt szűk keretnél hosszabb ideig tárolják, vagy az általános adatvédelmi rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontjában foglalt, az elfeledtetéshez való jogból az következik, hogy ezen adatokat törölni kell, ha
- a) a közhiteles nyilvántartásra vonatkozó adatkezelési időtartammal azonos adatkezelési időtartamot írtak elő,
- vagy
- b) a közhiteles nyilvántartások tekintetében előírt tárolási határidőt meghaladó tárolási időtartamot írtak elő?
- 4) Amennyiben az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja a gazdasági információs magánvállalkozásoknál történő adattárolás kizárólagos jogalapja lehet a közhiteles nyilvántartásokban is tárolt adatok tekintetében, a gazdaság információs vállalkozás jogos érdekét már akkor meg kell állapítani, ha ezen információs vállalkozás konkrét indok nélkül átveszi a közhiteles nyilvántartásban szereplő adatokat abból a célból, hogy ezen adatok megkeresés esetén rendelkezésre álljanak?
- 5) Felfüggeszthetik-e az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének f) pontjában előírt mérlegelést a felügyeleti hatóságok által az általános adatvédelmi rendelet 40. cikke alapján jóváhagyott olyan magatartási kódexek, amelyek a közhiteles nyilvántartásokra vonatkozó tárolási határidőket meghaladó vizsgálati és törlési határidőket írnak elő?

- (¹) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o., 2016. május 4.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.).
- (²) A fizetésektelenségi eljárásról szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/848 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 141., 19. o., helyesbítés: HL 2016. L 349., 40. o.).

A Rechtbank Amsterdam (Hollandia) által 2021. szeptember 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X ellen kibocsátott európai elfogatóparancs; a másik fél az eljárásban: Openbaar Ministerie

(C-562/21. sz. ügy)

(2022/C 2/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Amsterdam

Az alapeljárás felei

Európai elfogatóparancs kibocsátásával érintett személy: X

A másik fél az eljárásban: Openbaar Ministerie

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Annak a bíróságnak, amelynek határoznia kell egy jogerős szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtásáról, melyik kritériumot kell alkalmaznia annak vizsgálata során, hogy a kibocsátó tagállamban az ítélethez vezető eljárás során sérült-e a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való jog, jóllehet e jog esetleges megsértése esetén nincs helye hatékony bírósági jogorvoslatnak?